

השבועון של חילי צבאות השם

פנסאים

צעירים

ערב שבת קדש פרשת לך לך
י חשון תשע"ט • גליון 272

כל אחד
מיחד
מעטפה
מהמפקדה

שתי טפות קפלו

איך זה להיות דומים אבל שונים.
על המעבר לשליחות במדינה נרה,
וגם על הצד המשעשע בלהיות
תאומים • הכירו את שרגי ושאולי,
התאומים הוהים. "אנחנו נראים
אותו דבר, אבל אנחנו שני ילדים" -
הם אומרים.

תעודת חיל

השם שלי הוא | והשם שלי הוא
שרגא מלך (שרגי) קפלו. | שאול ישראל (שאולי) קפלו.
כן, אנחנו תאומים...

אנחנו בני שתיים עשרה.

לפני מספר חדשים יצאנו לשליחות במוסקבה, עיר הבירה של
רוסיה, ואנחנו לומדים בכתה ז ב"חידר מנחם" בעיר.

לפני שהגענו לכאן, היינו חברים ארבע שנים
בקינף הפנסאים בירושלים.

אני יודע בעל פה | ואני יודע בעל פה
שלושה פרקי תנ"א, | שלושה פרקי תנ"א,
שניים משניות, | ארבעים משניות,
ואת כל מסכת מעניות. | ויותר משלושים דפי גמרא.

רוצים לשמע על הנהגה חסידית שאנחנו מקפידים עליה?

אני משתדל לברך | אני אומר כל יום
ברכת הפזון מתוך הסידור | את כל שיעור התהלים היומי
או הברכון ולא בעל פה. | אמרי תפלת שמרית.

האחים הגדולים שלנו הם
 "תמימים", בחורי ישיבה
 רציניים. הם לומדים בישיבות
 באמריקה ובמוסקבה.
 בשבילנו, שבת עם התמימים'
 היא שבת מיוחדת שאנחנו
 מחכים לה מאוד. השיחות
 בשלחן השבת הן שיחות של
 גדולים, מדברים הרבה דברי
 תורה וחסידות, ועוד כל מיני
 דברים מעניינים של בחורים
 גדולים. בקצור, מעניין.

יש לנו טקס קטן לפני שאבא
 מתחיל את הקדוש ואומר
 בקול "יום הששי". חברנו את
 המילים של "מזמור לדוד"
 לנגון חב"די עתיק, "הנגון
 מויטבסק" הוא נקרא, ואנחנו
 שרים אותו כלנו ביחד. זה
 ממש מרגש

אבא הוא מנהל עם המון
 נסיון. לא רק בחידר, גם
 בסעודת השבת... הוא כבר
 מכיר בעינים עצמות את
 כל השאלות והתשובות
 בדפי הקשר'. אז כשאנחנו
 מספרים, הוא אוהב לאתגר
 אותנו בשאלות מקוריות שלא
 חשבנו עליהן...

שינוי עורכים את שלחן
 השבת, בתורנות. כבר
 ביום חמישי אנחנו
 פורסים את המפה
 הלכנה, מסדירים את
 השלחן והנרות ועורכים
 את הכלים.

בין הדגים למרק אנחנו שרים
 נגונים חסידיים, ובמיוחד אוהבים
 לשיר מתוך השירון שירים של
 מקהלת הפנסאים.

מעטפה ההפקדה

תסתכלו על השער של העתון. תראו את שרגי
 ושאוּלי. נכון שהם דומים, כמעט זהים? שת
 טפות מים! אפלו לאבא שלהם קשה לפעמים
 להבחין ביניהם...

אז מדוע לא כלנו נראים אותו דבר? למה אנחנו
 חזכים להיות שונים אחד מהשני? למה הקדוש
 ברוך הוא ברא אותנו כאלה?

וזה לא קשור רק לפרצוף ולמראה. גם בין אחים,
 ואפלו תאומים - כל אחד הוא שונה. אין בעולם
 שני אנשים שגוראים בדיוק אותו דבר והאפי שלהם
 זהה, אחד לאחד.
 למה זה כך?

כל אחד מאתנו רוצה להרגיש מיוחד, לדעת שיש לו
 משהו שלאף אחד אין. אחד העלבונות הכי קשים הוא
 ה'מחמאה' במרכאות כפולות ומכפלות: "אתה בכלל
 לא מיוחד, סתם עוד אחד כמו כלם". אנחנו לא רוצים
 להרגיש אחד חלקי כלם, אלא להאמין שיש לנו כשרונות
 ויכולות יחודיים לנו.

וזה באמת כך. כי הקדוש ברוך הוא נתן לכל אחד מאתנו
 תפקיד משלו. אף אחד מאתנו הוא לא "כמו כלם". השם
 שלח את הנשמה שלנו לעולם הזה כדי להשלים איזו
 משימה, שאותה רק אנחנו יכולים לעשות. לא תמיד
 אנחנו יודעים איפה היא מחכה לנו ומהי בדיוק, אבל דבר
 אחד בטוח: אין לנו 'ממלא מקום'. זו שליחות בלעדית
 שלנו.

החכמה היא לדעת במה אנחנו מיוחדים, לזהות את
 הכשרון והיחודיות - ולנצל אותם בצורה נכונה.
 בואו נהיה מיוחדים!

מהם ראשי התבות של "תובב"א, ומתי משתמשים בהם?

דוּ הַלְמָדוֹן עוֹנָה:

נתחיל מפענוח ראשי התבות. המשפט שהאותיות האלו מרכיבות
 הוא "תבנה ותכונן במהרה בימינו, אמן".

את ראשי התבות האלו מוסיפים כשמציינים את אחת מארבע
 ערי הקדש, שהן: ירושלים, צפת, חברון וטבריה. למשל: "שמוליק
 היקר. בחול המועד סכות האחרון בקרתי עם בני משפחתי
 במערת המכפלה אשר בעיר האבות חברון תובב"א, או "הפתה
 שלנו עומדת לנסע לתפלה בכתל המערבי בירושלים עיר הקדש
 תובב"א".

מסביב לשלחן

הקפלת קפלו

בואו נקרא ביחד את הפסוק הראשון בפירשת השבוע שלנו: "ויאמר השם אל אברהם, לך לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך".

שימו לב! הקדוש ברוך הוא לא אומר לאברהם לאן ללכת. הוא לא נותן לו יעד, אפילו לא רמז. אבל אברהם גם לא שואל. הוא לוקח את המקל ומתחיל ללכת. לאן? השם יודע...

הקדוש ברוך הוא אומר לאברהם "בוא אחרי". תעזב את המולדת שלך, את המשפחה שלך, ובוא אתי "אל הארץ אשר אראך". וכה מסביר הרמב"ם: "כי יקשה על האדם לעזב ארצו אשר הוא יושב בה ושם אוהביו ורעייו; וכל שכן כשהוא ארץ מולדתו ששם נולד; וכל שכן כשיש שם כל בית אביו; ולכך הצריך לומר לו שיעזב הכל לאהבתו של הקדוש ברוך הוא".

מבינים? העקר הוא לא לאן, אלא מאיפה. ההוראה של הקדוש ברוך הוא, לא רק לאברהם אבינו אלא לכל אחד מאתנו, היא: לעזב הכל ולצאת לשליחות, לקרב יהודים לתורה ולחסידות!

אנחנו מתגעגעים לבית בירושלים, ולעוד כמה דברים. אנחנו הכי מתגעגעים לסבתא, אפוא של אפוא, שגרה ממש בדירה מולנו, דלת מול דלת. בכל שבת היא הכינה לנו סלט תפוחי אדמה - עם מתכון סודי משלה. אנחנו מנסים למצא את הסוד ולהכין את הסלט הטעים שלה, אבל זה לא דומה. אין כמו סבתא

דלת הבנין שאנחנו גרים בו היא חשמלית. השכנים שלנו גויים, אז גם בשבת היא עובדת כרגיל. מה עושים? אחד מעובדי המשק בחדר שלנו הוא גם שכן שלנו, בהשגחה פרטית. ככה מוצאנו גוי של שבת' שעובד כמעט כמו 'שעון שבת'. הוא יודע מתי אנחנו חוזרים מהתפילה, ואז גם הוא נכנס ופותח לנו את הדלת...

אחרי הדלקת הנרות, אנחנו יוצאים עם אבא לתפילה בבית הכנסת. אבל לפני כן כל אחד בתורו נגיש לומר לאמא "גוט שבת" ומקבל ממנה לשבת. בלי זה המלאכים לא מגיעים, לא?

אנחנו אוהבים מאוד סלטים חיים, עם ירקות ככל האפשר, וגם חלכה ביתית. למקרה ששאלתם - כן, גם הטעם שלנו מאוד דומה. אנחנו אוהבים את אותם דברים...

אם יש שאלה שמעניינת אתכם ולא הצלחתם למצוא את התשובה, שלחו אותה למערכת. דו הלבמדן ומצא עבדכם את התשובות, תסמכו עליו. אם לא תשאלו - איך תדעו?

המשפט הזה הוא כבר בן כמה מאות רבות של שנים. באותה תקופה, כשהתחילו להשתמש בבטוי הזה, ארץ ישראל היתה פחות מישבת מאשר בימינו, ובמלוא האלו בקשו יהודים להזכיר את התפילה והיחול לכה שהמקומות הקדושים יחזרו להבנות ולהתפתח.

אגב, מה מיוחד בארבע הערים האלו? ירושלים - זה ברור. שם עמדו בתי המקדש, ושם ארעה עקדת יצחק; צפת - היא נחשבת ל"עיר החכמים והמקבלים", שם חיו ולמדו חכמי תורת הסוד והקבלה, ורבים מהם גם קבורים בעיר; חברון - זו "עיר האבות", שם במערת המכפלה קבורים האבות והאמהות הקדושים של עם ישראל; וטבריה - זו היתה התחנה האחרונה של הסנהדרין, ומשם היא תחזור לפעל כשיבוא המשיח "בב"א".

כמו כן, מקבל להשתמש בבטוי הזה גם כשמזכירים את ארץ ישראל, "ארץ הקדש תובב"א".